

Sygn. akt: I C 473/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący: SSO Juliusz Ciejek

Protokolant:	protokolant sądowy Anna Kosowska
--------------	----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **S. L. i A. L.**

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych S. L. i A. L. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 91.645 zł 95 gr (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy sześćset czterdzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami umownymi, w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, przy czym nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, obliczonymi od kwoty 88.286 zł 18 gr (osiemdziesiąt osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć złotych osiemnaście groszy), od dnia 24 marca 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) zł, w tym kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

Sygn. akt: I C 473/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w pozwie z dnia 18 kwietnia 2018 r. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych S. L. i A. L. na swoją rzecz kwoty 91.645 zł 95 gr z odsetkami umownymi, w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, przy czym nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, obliczonych od kwoty 88.286 zł 18 gr, od dnia 24 marca 2018 r. do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenia solidarnie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że należności tej domaga się tytułem umowy o kredyt mieszkaniowy (k.4-6).

Pozwany S. L. przyznał, że nie spłacał kredytu z uwagi na pętlę zadłużenia, w którą wpadł i brak możliwości porozumienia się z Bankiem (k. 57).

Pozwana A. L. sprzeciwiła się żądaniu pozwu. Podniosła, że na skutek zajęć komorniczych i zajęcia jej wynagrodzenia, znalazła się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Nie mogła już obsługiwać kredytu, a próby negocjacji z Bankiem nie przyniosły rezultatu (k. 83).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwani S. L. i A. L. zawarli w dniu 10 lutego 2011 r. umowę o kredyt hipoteczny (...), zgodnie z którym powodowy bank (...) w K. udzielił pozwanym kredytu mieszkaniowego w kwocie 103.250 zł z przeznaczeniem na spłatę szeregu zobowiązań finansowych (w tym kredytu hipotecznego). Kredyt został udzielony na 300 annuitetowych rat miesięcznych, przy stawce referencyjnej 4,0900% i marży 2,53 p.p. Kredyt miał być spłacony do 5 lutego 2036 r. Dla kredytów przeterminowanych przewidziano w umowie oprocentowanie w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (§ 32 ust. 2 umowy). Umowa przewidywała możliwość wypowiedzenia jej przez Bank w przypadku niedokonania przez kredytobiorcę spłaty dwóch kolejnych rat kredytu (§ 37 umowy).

(dowód: umowa kredytu k. 20-35)

Wobec nierealizowania warunków umowy pismem z dnia 5 grudnia 2017 r. powód wypowiedział pozwanym umowę przy stanie wymagalnego zadłużenia wynoszącego 2.464,34 zł. Odpisy pism wypowiedzających pozwana A. L. otrzymała 2 grudnia 2017 r., a pozwany S. L. otrzymał 12 grudnia 2017 r.

(dowód: pisma wypowiedzające i dowody ich doręczenia k. 69-74)

Zadłużenie pozwanych na dzień 24 marca 2018 r. wyniosło: 88.286 zł 18 gr z tytułu niespłaconej należności głównej, 3.344 zł 77 gr z tytułu odsetek umownych naliczonych od 5 sierpnia 2017 r. do 23 marca 2018 r. i 15 zł z tytułu opłat i prowizji.

(niezaprzeczone, zestawienie operacji na rachunku kredytowym k. 59-68)

Pozwana A. L. prowadzi własną działalność jako ratownik medyczny. Pozwany S. L. z zawodu jest policjantem. Podejmowane przez pozwanych próby porozumienia z bankiem nie doprowadziły do zawarcia ugody. Wobec pozwanych wszczęta została egzekucja z powodu innych zobowiązań. Zajęto im rachunki bankowe.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest w pełni zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Pozwani nie kwestionowali w niniejszym procesie faktu zaciągnięcia kredytu, jego wypowiedzenia i wskazanej wysokości zadłużenia. W sytuacji, gdy zostało im zajęte wynagrodzenie na skutek prowadzonych innych egzekucji, również możliwości realnego dobrowolnego spłacania zadłużenia spadły do zera. W tej sytuacji trudno bankowi stawiać zarzut, że ze złej woli nie zawarł z nimi ugody. Dodać należy, że przedmiotowa umowa kredytowa również miał charakter konsolidacyjny. Miała za zadanie dostarczyć środki na szereg innych wymagalnych zadłużeń. Brak terminowej spłaty kredytu zgodnie z warunkami umowy upoważniał powodowy bank do jej wypowiedzenia i skutkowało prawem żądania zwrotu niespłaconego kapitału wraz z odsetkami, opłatami i prowizją.

Zgodnie z art. 69 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Przepis ten w zw. z umową z dnia 10 lutego 2011 r. daje powodowi prawo do domagania się zwrotu udzielonego kredytu i należności ubocznych.

Dlatego na mocy art. 69 ustawy Prawo bankowe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanych na rzecz powoda uiszczone przez niego koszty w postaci: opłaty od pozwu w kwocie 4.583 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 5.400 zł i opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.